

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI-1999

e Bülten

Aylık Elektronik Dergi

Sayı: 064

Nisan 2009

SEVGİLİ OKUYUCU DOSTLARIM

Değerli Enkarnasyondaşlarım..!

ŞUURLU İMAJINASYON DEVRESİ...

Spatyomda yeni durumunu kavrayan varlık, artık yavaş yavaş tekâmül seviyesi ile ilgili olarak içsel bir kendine dönüşe başlar... İster istemez hatıralar sökün eder veya bunların ortaya çıkması için uyarılar gelir... Hatıralar, yeryüzündeki tatbikatların sonucu olarak hoş olabileceği gibi, acılı da olabilir... Duyulan mutluluk da, ıstırap da, o varlık için geçerlidir... Varlıklar, bu duyguları benliklerinde şiddetle hissederler...

Spatyoma geçen varlıklar bir süre sonra cinsiyetlerinin olmadığını hissederler... Ama bunu kavrayamayanlar da vardır... Belirli bir seviyenin üzerindeki varlıklar, buldukları ortam ve kendileri hakkında bir idrake sahip olurlar... Bu durumda, bedenleri olmadığı ve dolayısıyla bedene bağlı fiziki fonksiyonlarının da kaybolduğunu anlarlar... Yalnız ferdiyet olarak dişilik ve erkeklik prensipleri devam eder... Yeryüzündeki öğretimin etkisi kolay kolay silinmez... Bir önceki yaşamındaki cinsiyeti, varlığın tatbikatlarıyla büyük ölçüde alakalıdır... Varlık evrendeki teklifi ve birliği kavrayıncaya kadar, bu dişilik ve erkeklik problemi sürer...

İkinci aşamada, varlığın imajinatif yaratıcılığı artarak devam eder... Ama bu ilk derecedeki gibi kendiliğinden, otomatik değildir... Yani, ruh imajinatif faaliyetini kendi iradesiyle sürdürür... Spatyomun bu seviyesine adapte olabilen ruhlar, buranın sonsuz güzellik ve iyilik imkânlarından yararlanarak mutlu bir spatyom yaşamı sürdürürler... Burada, ihtiyaçlarına göre, çeşit çeşit âlemlerde yaşarlar, şuurlu ama teorik tatbikatlar yaparlar... Yani, ruhlar son enkarnasyonlarında görmüş ve içinde yaşamış oldukları hadiseleri, güçleri oranında, başka kombinezonlarla çeşitli denemeler şeklinde yaşarlar... Spatyom maddesini, kabiliyetlerine göre şekillendirip istedikleri kadar şartırlar...

Böylelikle, Dünya'da genellikle körü körüne yaşanan hadiselerin tatbikatı Spatyomda yapılır ve ruhlar, Dünya hayatından ne dereceye kadar istifade ettiklerini takdir ederler... Neticeye göre, ya tekrar Dünya'ya dönülür, ya da Spatyomda ilerlemeye devam edilir... Hiç şüphesiz hami varlıkların yardımları, bu kararda yardımcı olur...

YÜKSEK ŞUURLU DEVRE...

Giderek gelişen şuurluluk hali ve imajinatif faaliyetlerin mükemmelleşmesi ile ruh, üçüncü merhaleye geçer... Bu aşamaya nedensellik âlemi diyebiliriz... Bu safhada ruhlar eşyanın sebebini ve oluş hallerini araştırmaya başlarlar... Burada, geçen hayat, daha çok bir düşünce faaliyeti ile ilgilidir... Burada ruh, asırlardır geçirmiş olduğu hayatının gözlemlerini inceleyerek, edindiği bilgilerle ilahi yasaların hikmetine nüfuz etmeye çalışır... Zira o artık üçüncü buutun realitesini aşmak üzeredir...

DÜNYA HAYATI İLE SPATYOM HAYATI İÇ İÇE YAŞANIR...

Ruh bedene bağlanırken, tüm şuurunu o maddi yapıya yansıtmaz... İnsan bedene bağlı şuur ile dünyasal görevlerini yerine getirmeye çalışırken, serbest şuur ile yani ruha bağlı şuur ile de kozmik faaliyetlerini sürdürür... İlahi Kudret'in kâinatlara dağıtılması fonksiyonunu görür...

Uyku sırasında şuurumuzun bulunduğu ortam, doğmadan önce bulunduğumuz ve bedenimizi terk ettikten sonra işgal edeceğimiz ortamdır yani spatyomdur, öteki âlemdir, ahret âlemdir... O halde, her gece uyumak suretiyle ölmekte, sabah uyandıığımızda yeniden dirilmekteyiz... Ölüm ve uyku arasındaki tek fark, uyku sırasında ruh ve beden bağlantısının kısmen mevcut olması, ölümden ise, tamamen kesilmesidir... O halde her gün yeni bir varlık olarak doğmaktayız...

İŞİĞİMİZ BİLGİ - YOLUMUZ SEVGİ - HEDEFİMİZ VAZİFE

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

Bizler, uyku sırasında enerji ile dolmakta ve yetiştirilmekteyiz... Gece spatyomda aldığımız emir ve bilgileri kendi yapımızdan süzüp bu yeni tarafa geçirdiğimiz zaman, ertesi gün, yeni bir doğuşla, yeni bir güçle işimize başlarız...

Diyelim ki, siz yeni bir karar arifesindeyiz; işinizi değiştirmek istiyorsunuz ve "acaba benim için iyi olur mu, olmaz mı?" diye bir tedirginlik içindeyiz... Yatakta bir o tarafa bir bu tarafa dönersiniz... Sabaha kadar gözünüzü bir damla uyku girmez... Ama bir ara kısa bir uykuya dalarsınız... İşte o ara, spatyoma doğru uzandığınızda, sorunuzun cevabı olan bir mana zihninizde canlanmaya başlar... Uyandığınızda karar vermiş olduğunuzu fark ederek rahatlarsınız...

İşte biz farkına varmadan her gece uyuduğumuzda bir takım küresel mana alışverişleri ile hiç durmadan beslenmekte, almış olduğumuz bilgileri tasnif etmekte ve yenilerini almak için hazırlanmaktayız... Uyku sırasında sadece ruhsal olarak değil, bedensel olarak da şarj oluruz, yenileniriz, canlanırsınız... İnsan dünya ve spatyom hayatını iç içe yaşar...

Tekrar ifade edelim ki, spatyom ya da ahret bir füzeye binilerek gidilebilecek uzak bir mekân değildir... Fizik mekân ve astral ortam iç içedir... Havaya baktığımızda ondaki oksijen, hidrojen, azot, karbondioksit vb.'yi nasıl ayrı ayrı değil de, sadece havayı görüyorsak, dünya ve ahret mekânları da iç içedir... Varlığımızın süptil tarafı orada, beden tarafı dünyadadır... O halde insan dünya ve spatyom hayatını birlikte yaşamaktadır... Fakat insanlar bu gerçeği bilmemektedirler, çünkü dikkatleri dünya hayatı üzerinde yoğunlaşmıştır... Biraz önce belirttiğimiz gibi uyku sırasında da spatyom hayatını yaşarız...

Siz kitap okurken, dalgınken veyahut ta herhangi bir konuda çalışma yaparken, düşüncelerinizin büyük bir kısmı spatyomdadır... Yani farkına varmadan, spatyoma doğru kaymışınızdır... Yolda sağa sola hiç dikkat etmeden gideceğiniz yere vardığınız oldu mu? Olmuştur tabii.! İşte bu süre içinde siz ne düşünüyorsunuz, neredeydiniz..? Kendi spatyomunuzdaydınız... Ve insan farkına varmadan, bu süre içinde pek çok spritüel tesir alır... Ama dikkati yoğunlaşmamıştır... Ayrıca bir

düşünce şekli olarak, spatyomu kendimizin çok ötesinde, uzaklarda, başka bir âlemde tasavvur etmeye öyle alışmışız ki, spatyomla iç içe olduğumuzu fark edemiyoruz...

Biz bir icap olarak varlığımızın sadece en kaba tarafına konsantre olduğumuz için spatyomu fark etmiyoruz... Ruh – beden gevşemesinin sağlandığı her durumda doğal olarak spatyoma kayarız...

Aslında bu ayrışmayı sağlamak, ruhi tesirlere daha çok sahne olmak ve onları yaşamak, canlılığı çok geliştirir... Bu ayrışma iç huzuru kolaylaştırır... İç huzurunu ise, vicdan hükümlerine göre yaşamak sağlar... Bu nedenle bir bedenli olarak yaşarken nefis denetlemesi yapmak eşsiz bir yöntemdir... Ve bu uygulamayı hayat düsturu edinerek iç özgürlüklerine kavuşmuş, tamlik ve doyunluk duygusu içinde olan insanlar, gene de bizlerin arasında yaşarlar...

Bu doyunluğun, parayla her istediğini satın almak gibi sahte özgürlüklerle hiç alakası yoktur... Öyle zenginler vardır ki, her şeyleri olmasına rağmen gönül fukaralıkları nedeni ile korkunç ıstıraplar içindedirler... Keza öyle fakirler vardır ki onlar da aynı durumdadırlar...

Bizim örnek olarak verdiğimiz insanların ise, maddesel kudretler ve rölatif değer yargıları ile hiç ilgileri yoktur... Ama yine de onların her şeyi vardır, çünkü bu tip insanların paralarının ya da sağlıklarının olup olmaması hiç önemli değildir... Yüreklerindeki ve düşüncelerindeki genişlik nedeni ile her şeye sahiptirler ve tam bir doyunluk içinde yaşarlar... İnsanın bütünlük ve tamlik duygusuna sahip olabilmesi için kişiliğinin çeşitli ben'lere bölünmekten kurtulmuş olması gerekir...

Tek bir ben'e sahip insan, Birliğe de kavuşmuştur... Mutluluğunu ve bütünlüğünü dış değerlerin azlığı ya da çokluğuna göre yaratmayan insanın şuur yapısı, büyük bir doğallık içinde manevi alışverişe açıktır... İnsan ancak hiçbir zorlama, korku, endişe, kaybetme ve kazanma duygusu olmadan Tabilik Prensibi'ne göre gayet rahat ve yumuşak bir şekilde, hayatın akışına kendini bıraktığı zaman, gerçek yaratıcı gücünü elde eder... Ortaya sadece, doyun, sevgi ve anlayış dolu bir kişilik çıkar... Bu; kendini bırakış, boş vermişlik değil; disiplin, doğruluk, sadelik ve sevgiyi kapsayan

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

bir bütünlük içinde hayatın karşımıza çıkardıklarını kabullenmek ve yaşamak demektir... Önüne geleni ne iter, ne de çeker; sadece yaratıcı ruh gücü ile ne yapılması gerekiyorsa onu yapar... Dolayısı ile keder ve hüznün onun kapısını çalmaz; mutlu ve neşelidir...

Yaşamın zenginliğini, derinliğini ve güzelliğini ta yüreğinden temaşa eder... Bu insanlar her şeyin Hak tarafından mükemmel bir biçimde oluşturulduğuna ve İlahi Adalet'e tam manası ile inanmış kişilerdir... Böyle bir ruh hali doğal olarak olumlu bir spatyom hayatı yaratır; hem bedenli iken, hem de bedensizken... O fizik bedenini kullanırken de öte âlemi yaşar ve oradaki ruhsal ailesini asla unutmaz...

Esasen dünyada yaşarken maddesel olarak sahip olduğumuz her şey, her ilişki, her olay dünyasaldır ve dünyada kalmaya mahkûmdur; çünkü hepsi geçici ve rölatif değerlerdir... Dünyaya ve dünya değerlerine

hırsla bağlanmak bilgisizliktir... İstanbul'dan Ankara'ya trenle gidiyorsunuz diyelim... Tren bir araç, Ankara'ya varıp orada işimizi görmekse amacımızdır... Ama biz treni pek sevip, ondan inmek istemezsek, yanışın da ötesinde bir iş yapmış olmaz mıyız? İşte, dünya ve maddesel değerler de böyledir; hepsi birer araçtır... Onlara aşırı bağımlı olursak, bu durum bizim, asli vatanımıza, ruh âlemimize ulaşmamızı engeller...

İçimdeki Rabb'imın Işığı, içinizdeki Rabb'imın Işığını selamlıyor...

İşliğimizin Bilgi; Yolumuzun Sevgi; Hedefimizin Vazife olabilmesi dualarımla...

Nurettin ERSOY

Vakıf Başkanı

DİYOR KI ;

- **Kıyam etmek;** Yaratan Enerji'nin, Zaman Enerjisi olduğunun; sahip olduğu kabiliyetin, yaratılmış olanın her zerresine nüfuz etme özelliğinden dolayı, kendisinde mevcut olduğunun **bilincine varmaktır...** (MYP/C:118)

- **Kıyam etmek;** Zaman Enerjisi'nin, yokluk âlemini inşa ederken, bir taraftan da yaratma işlemini sonsuz defalar tekrar etmekte olduğunun **bilincine varmaktır...** (MYP/C:118)

- **Kıyam etmek;** her şeyin, birbirinin devamı olarak ve birbirinin özelliğini taşıyarak, kendisinden sonrakini meydana getirirken, kendi özelliğini, öncekileri ve sonrakileri de ifadeten orada bulunmakta olduğunun **bilincine varmaktır...**(MYP/C:118)

- **Kıyam etmek;** Zaman Enerjisi'ni ihtiva etmeyen hiçbir oluşun olmadığı; Oluşların, Oluşum haline gelebilmeleri için mutlak surette bu enerjinin mevcudiyetinin gerekte olduğunun; var eden, şekil

veren ve devamlı devam ettirenin, sonsuzluk anlayışını ifade edenin de bu enerji olduğunun **bilincine varmaktır...** (MYP/C:118)

- **Kıyam etmek;** ruha ait olanın da aslının, zaman enerjisi olduğunun; ruh, yaradan vasfına büründüğü anda artık enerjinin devrede olduğunun **bilincine varmaktır...** (MYP/C:118)

- **Kıyam etmek;** bilgi'nin formel olabilmesi için, zaman enerjisinin müdahalesinin şart olduğunun **bilincine varmaktır...** (MYP/C:118)

- **Kıyam etmek;** Zaman Enerjisi'nin, bilgi ile birlikte hareket etmekte olduğunun; ham olanı işleyen olduğunun; O'nun, esasın bir eseri şeklinde olduğunun; var eden, yok eden, yeşerten, solduran ve daima ilerleten olduğunun; Dünya hayatımızdaki gidişatımızın, tamamen ona bağlı bir vaziyet arz etmekte olduğunun; ıstıraplarımızın, onunla var olmakta ve yok

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

olmakta olduğunun; gelişimimizin, onun sayesinde olabilmekte olduğunun; O'nun, her zerreye nüfuz etmiş fakat sadece eser şeklinde anlamaya çalıştığımız olduğunun; eğer O'nu, bulunduğumuz seviyenin imkânlarına uygun olarak kontrol ve kullanabilme kabiliyetine erişebilirsek, o seviyede, kendi gerçek gücümüzü fark etmiş olabilecek olduğumuzun; aksi takdirde, zaten bize ait olanın farkına varamadan ve kendimizden ayrı bir şeymiş gibi algıladığımız bir gücün, yine kendi yaratmış olduğumuz suni güdümündeki gidişatımıza devam edecek olduğumuzun; bu gücü fark etmenin, ona dâhil olmak demek olduğunun **bilincine varmaktır...** (MYP/C:118)

- **Kıyam etmek;** muhteviyatı fark etmemiz gerektiğinin; bulunduğumuz her detayın tam donanıma haiz olduğunu bilerek, değerlendirmemizi o yönde yapmamız gerektiğinin **bilincine varmaktır...** (MYP/C:118)

- **Kıyam etmek;** hareketin, daima içeriden dışarıya doğru olması gerektiğinin; ana temayı, ekilen tarla'nın ve yeşeren tohum'un teşkil etmekte olduğunun; bunun ise, daima bir vazife uğruna tecelli etmekte olduğunun **bilincine varmaktır...** (MYP/C:118)

ŞUURDA UYANIŞ (33)

Sn. Nurettin ERSOY'UN irticalen yaptığı konuşmalarından alınmıştır...

O bütün ve sonsuz olan Yaradan bünyesinden parçalanmışlık şeklinde koptuktan sonra, yaşadığı sonsuz bir yolculuk ve macera ile "Dönüşünüz banadır" a tekrardan tabi olarak, tekrar ana bünyesine yani orijinine yani okyanus misali okyanusuna dönecek... İşte bu dönüş macerası değişim ve gelişim veyahut da tekâmül ifadesi ile ifadelendirilir... Tekâmül etmek demek, kopulmuş olan orijinden, ana vatandan, okyanustan, tekrar okyanusa doğru yöneliş demektir...

Tekâmül, bizim dünyasal gelişim kavramı ile ifade edilen tarzda ifadelendirilmez... Yani biz, dünyada bedenimizi geliştirebiliriz, maddi imkânlarımızı geliştirebiliriz... Biz, dünyada organize olan kitleler şeklinde gelişiriz, uluslar arası olarak gelişebiliriz, entelektüel bilgi şeklinde, yüzeysel bilgi şeklinde gelişebiliriz... Fakat burada bahsi olunan gelişim, tekâmülün adı, kopulmuş olan o bütünden, Yaradan'dan, kopulmuş hissi içerisinde olduğumuz o Yaradan'a tekrardan bütünleşme yolculuğumuz ki bu sonsuzdur, bunun adına değişim, gelişim, tekâmül diyoruz...

Yalnız bu değişimin nasıl olacağı, bu tekâmülün nasıl olacağı, bu kavuşma yolculuğunun ve sonsuz ilerideki kavuşma anının vuku bulması için neler yapılması gerektiği hakkında damlaların gene bir fikri yok... Yani

bizlerin yani Rab'den tezahür etmiş ve O'ndan ayrılmış varlıkların yine O'ndan haberi yok... Niye..? Çünkü Rab'den bu ayrılışın hatırlanması, ayrıldığımız mekânın etkisi altında, tamamen imkânsızlaşmış bir hale dönüşmüştür... Çünkü gelmiş olduğumuz ortamın tesirlerinin etkileri yani Rab'den koptuktan sonra geldiğimiz ortamın yani dünya tatbikat sahasının üzerimizdeki etkileri, Rab'e dönüş yolculuğumuzu zorlaştırmış, hatta imkânsızlaştırmış haldedir... Ve bizlerin tekrar Rab'in bünyesine doğru yönelişimiz ki, buna insan-ı kâmilliğe doğru gidiş, tekâmül ediş, değişim ve gelişim de denir, ancak bu bulunduğumuz ortamın etkileşimleri ile olur...

Dolayısıyla karşımıza bir kavram daha çıkıyor şimdi, adı bunun değişim ve etkileşim... Şuurlanmak, idraklenmek yani varlığımızı yeniden var etmek yani kendimizi tanıyıp, kendimizi bilip Rab'imizi de bilmiş olmak mutlaka etkileşim ile mümkün olur... Hüküm cümlesidir bu... Bizler, bu kayaların arasındaki damlalar olarak, kayaların arasındaki güncel ve yüzeysel bilgi ile muhatap olurken, etkileşim dediğimiz bir takım değişime hazırlayıcı faktörler ile muhatap oluruz... Yani dünya yaşamımız sürekli etkileyen ve etkilenen bir ikili faaliyet ile sürer gider... Biz dünya hayatımızda daima etkileyen ve etkilenen ilişkiler içerisinde etkileşimi yaşayabilirsek, değişime namzet hale geliriz...

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

Şimdi nasıl şuurlanacağım ben, nasıl idrakler edineceğim, nasıl varlığımı var edeceğim, nasıl kendimi bileceğim ki, Rabbimi de bilmiş olacağım, nasıl değişeceğim..? sorusuna verilecek tek hüküm cümle, etkileşime maruz kalabilirsek değişebiliriz...

Etkileşim, değişimi temin edici, varlığı hazırlayıcı, çok önemli, Rab'in bir rahmeti olarak bizlere sunulmuş imkânlardır... Rab'inden kopmuş, ayrılmış yani fizik âlemlerde ete kemiğe bürünüp görünür hale gelmiş olan bizler için imkânlar yine Rab'in sayesinde ziyadesi ile bize sunulmuştur... Bu imkânlar, bizlerin ayrıldığımız Rab'in bünyesine tekrardan sonsuz bir yolculuğa çıkmamız için sunulmuştur...

İmkânlar nedir biliyor musunuz..? İmkânlar, bir damlanın yani Rab'den kopmuş, ayrılmış, madde kesafetine iyice yaklaşmış ve maddenin kaba seviyeli bilgisi ile temas haline gelebilmiş olan bir damlanın, Rab'e dönüş imkânı nedir biliyor musunuz..? Bu, bir üst ve birkaç üst skalanın tesirleri ile bir alt ve birkaç alt skalanın tesirlerinin varlık üzerinde faaliyet göstermesidir... Bu, Rab'e dönüşün imkânlarını ona sunar... Anlaşılmayan bir şey var mı..? Düşününüz...

Şimdi, alt ve üst, tabii beşeri zihne göre adresi belli, sanki işaret edilebilen bir yer gibi görünse de, rölatif dünya tatbikat sahasına göre her kişiye göre değişen bir unsurdur... Yani sizin alt dediğiniz, sizden daha az gelişmiş bir varlık için üsttür, sizin üst dediğiniz, sizden üst bir varlık için alt olabilir... Bir varlık, kendi titreşim seviyesi buysa, şuradaki incecik titreşim ile buradaki kaba madde titreşimi arasında bir mevcudiyet ifade eder... Ve dolayısıyla da varlık, kendi ile üst titreşim arasındaki tesir alış veriş, kendi ile alt titreşim seviyesindeki tesir alış veriş ile tatbikatlar yapar... Ve dolayısı ile bizler, madde kesafetinde bulunduğumuz ortamdaki bizden daha kaba seviyeli tesirler ile yani aşağıya doğru yani orijininden uzaklaştırıcı etkiler ile çekilirken, bir yandan da vakum şeklinde üst tesirlerin yukarı çekimi arasında gerilimler yaşarız...

Böylesine iki uç, her varlık için değişen uçlardır, her varlık için böyle iki uç çekilim ortamı arasında kalan varlık, ancak değişebilir, gelişebilir...

Bakınız bir tebligatta diyor ki;

“Sizin tek ihtiyacınız gerilimdir...”

Dünya beşer varlığının, dünya tatbikat sahasının veya okulunun prosesine tabi olan bir bilgidir bu... Sizin asıl ihtiyacınız külli olan yani muhteviyatı içeren ihtiyacınız gerilimdir... Gerilim olmadan gelişim olmaz, hüküm cümlesi... Şimdi tabii ki bizim beşeri zihnimiz gerilimi, işte rahatsız edici bir etki, gerici bir öfke, kin, nefret vs olarak algılayacaktır... Hayır... Gerilim demek, herhangi bir odaktan, nereden gelirse gelsin, varlık üzerinde bir tesir hissiyatı oluşturan ne varsa gerilim yaratıyor demektir... Yani bir sevgi de gerilimdir, bir öfke de...

İşte beşeri zihin gerilimi huzursuzluk ve istenmeyen bir halet şeklinde algılarken, biz şimdi bunu biraz revize edeceğiz, daha kapsamlı hale getireceğiz... Mesela Yaradan'ın çok yüksek seviyeli bir tesirinin kalbimizde oluşturduğu o haz da bir gerilimdir... Gerilim demek, halet yaşatıcı tesir demektir... Eğer duygu seviyesinde bir tesirin oluşturduğu bir haleti yaşıyorsa bir varlık, o gerilim demektir... Bu gerilim geliştiricidir...

Onun için İslam öğretisinde der ki;

“Biz, sizi halden hale sokarız...”

“Biz, sizi yoklukla deneriz, biz sizi varlıkla deneriz...”

Bunu biz maddi olarak anlarız... Varlık, yokluk denince, para, pul zannederiz... Değil, biz sizi yokluk kabul edeceğiniz negatif odaklar ile muhatap ederiz, varlık kabul edeceğiniz yüksek seviyeli tesirler ile de muhatap ederiz... Manevi içerikli yani ezoterik alırsanız yokluk ve varlık ile deneniriz ve sizi halden hale sokarız... Halet demek; gerilim demektir, gerilim demek; gelişimin hazırlayıcısı ve sebebi demektir... Eğer siz, dünya yaşamı içerisinde haletlerden kaçırıyorsanız, öfke, nefret, sevgi, heyecan, mutluluk, mutsuzluk, sevinç, tedirginlik veya rehavet her neyse, bir sürü şeyden kaçırıyorsanız, aman bunlar bana sokulmasın, ben böyle durgun bir su misali rehavet içerisinde yaşayayım diyorsanız, biliniz ki gelişiminize sekte vuruyorsunuz yani gelişiminizi durduruyorsunuz demektir...

Onun için, gelişmek için gerilime ihtiyaç varsa, gerilim de etkileşimden kaynaklanıyorsa, an bir tesir alış verişinden kaynaklanıyorsa, tesir alış verişinin de şartı ilişki ise, ilişki varsa gelişim vardır... Onun için ilişkinin varlığın gelişimi adına

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

yani Rab'e yolculuğu adına, yani değişimi adına çok önemli bir unsur olduğunu bilmemiz lazım, ilişkilerden kaçmayınız... Rahatsız edicilerden de kaçmayalım, çok hoşluk vericilerden de kaçmayalım... Ama şöyle bir durum da var tabi bu arada, biz daima nefsimiz kanalı ile aldığımız bizden kaba seviyeli yani madde âleminde, eşyadan gelen tesirleri, nefsimizi okşaması, nefsimizi tatmin etmesi yolu ile alırız... Buna Arap literatüründe şehvet denir... Şehvet kavramı

sadece cinsellikle ilgili değildir... Eşyaya karşı duyulan zaaf, eşyaya, maddeye karşı duyulan her türlü arzu, tutku, kontrolsüz isteklerin adına şehvet denir... Biz bunu yanlış almışız Türkçemize... Cinselliğe bağlamışız, değil... Dışarıda kullanmayın, tabi öyle bildikleri için sizi yanlış anlarlar... Ama şehvet eşyaya duyulan kontrolsüz istek, arzu, tutkudur...

(Devam Edecek)

KENDİNİ BİLME – KENDİNİ TANIMA HAKKINDA (62)

Sn. Nurettin ERSOY'UN irticalen yaptığı konuşmalarından alınmıştır...

Seviye, tercihi getirir... Eğer tercih yoksa hangi seviyede olursanız olun eğer bulunduğunuz seviye doğru tercihi getirmiyorsa sizin seviyenizi yükseltici başka bir prosese tabi olmanız gerekir...

İdrak, var olan ve size ait olan bir değeri alıp, onu eyleme dönüştürüp, yeni değerler yaratmaktır...

Seviye, sizin alacağınız değerın mevcut olduğu bir alandır... Eğer o değer sizde varsa, onu mutlaka eyleme dönüştürmek gibi bir cehti ortaya koymalısınız ki, yeni değer olarak bir idrak elde edebilesiniz... İdrak, mevcut bir değer yoksa yoktan var edilen bir mesele değildir...

Fedakârlık pozitif olmasına rağmen, ana özellik olarak yanılığın olması, düalitenin mevcudiyetinden kaynaklanır... Yani ikilemin mevcudiyeti, düalitenin mevcudiyeti, olması gerekenle olmaması gerekenin mevcudiyeti bizi bu ana özelliklere sevk eder... Fedakârlığı yeteri kadar yapmamak yine düaliteye tâbi olan bir şeydir... Fedakârlıkla ikilinin sizde mevcut olduğunu gösterir... Bu mutat hayat içinde mükemmel bir gelişim düzeyidir ama burada aşılacak olan nokta bu ikiyi bir edip tek bir idrake doğru gitmektir... Yani fedakârlıktan başka benim varlığımın seçeneği yoktur... Tek seçenek içerisinde insanın yaptığına bir değer biçmesi mümkün değildir...

Zaman enerjisi meselesinde gerçek zamanın ne olduğunu ve nasıl illüzyon yarattığını dünya kesafetine dalarken zaman enerjisinin burularak bu illüzyonda bizlere neler yaşattığını göreceğiz... Hepsini illüzyon, düalite...

Bu hakikatin gidişini anlamamış olmamızı gerekli buluyorum... Çünkü bazı insanlar olanın

kutsaldır fikrinde tuzağa düşerler demiştim... Ben bunu kendi müşahedelerimde de tarif ediyorum... Ben buradaysam burada olmam gerekiyordur, oradaysam orada olmam gerekiyordur fikrinin o kadar çok yanılığın yönünde ileri seviyelerine varıyorlar ki... Mesela öyle insanlarla karşılaşıyorum ki, bu kişilik özelliklerinden hiç birisini bilmemesine rağmen tesadüfi kullanıyor ve bir de bakıyorsunuz çok negatif bir tezahürde bulunuyor, hakaret ediyor karşı tarafı yıkıyor, döküyor, ondan sonra o yaptığının olamaması gerekenliğini telafi etmek için "demek öyle gerekiyordu ki yaptım..." diyor...

Bu yani küreklere küçük müdahaleler yapma cehtini göstermeyi beceremeyenlerin kendini rahatlatma mekanizmasıdır, bu çok tehlikelidir... En küçük anlardan dahi biz varlık irademiz kanalı ile sorumluyuz... Dolayısıyla "Olan kutsaldır..."a şu fikri ilave etmemiz lazım... Olduracak olan bensem, ben de kutsalım, benim yaptığım her şey kutsaldır... Dolayısıyla kutsalın yaptığı bir kutsallık oluşturmak zorundayız... Bu da, irade ile, şuurla, bilgi ile olur...

Gerçek hakikatin gidişine tabi olmak ne demek biliyor musunuz..? Tebligat ifadesi ; **"Bulunduğu ortamın bilgisine sahip, her an dinamik ve hedefi sonsuzda"...**

Böyle bir hali tahayyül etmeye çalışın... Her an dinamik, bulunduğu durumun bilgisine sahip ve hedefi sonsuzda... Yani küçük hedefleri değil, külliyi kavramaya başlamış... Bütünü kavramaya başlamış... Bütünün içerisindeki yerini aşağı yukarı anlamaya çalışmış ve bütünün kendisinden ne beklediğini ve kendisinin bütünden ne alabileceğini bilen yani o

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

küllü ortamın bilgisine sahip, her an dinamik ve hedefi sonsuzda... İşte diyor, böyle bir varlık hakikatin gidişine tabi bir varlıktır... Bu varlık bulunduğu ortamının bilgisine sahip demek, nerede kaya var, biraz sonra hangi kaya ile karşılaşacak, hangi kayadan nasıl bir kürek müdahalesi ile sıyrılabilir bilgisine sahiptir... Demektir ki, inşallah bizler böyle bir yolculuğa doğru meyletmüş varlıklarız...

Bulunduğu ortamın bilgisine sahip ifadesinde, bilginin önemi devreye giriyor... Bu bilgi dünyasal bilgiyi de yani entelektüellik manasındaki bilgiyi de kapsar... Ama varlık bilgisi, yaradılış bilgisi, kozmik bilgi yani ilahi bilgi nerede..? Nasıl bir kürek darbesi kullanıp kullanmayacağımıza dair bilgi nerede..? Bazı insanlar da kayanın olmadığı derin sularda da kürekle oynasınlar, o da ayrı bir konudur... O varlığın lüzumsuz faaliyetlerini gösterir... Verimli faaliyet tam kayanın olduğu yerde, o kayanın etrafından sıyrılanın kürek darbesini vurabilmektir...

Fedakârlık, pozitif görünmesine rağmen, değildir... İştahlılık öyle, alçakgönüllülük... Eğer bir varlık alçakgönüllülük hissiyatı içerisinde ise, ben çok alçakgönüllüyüm diye kendine içsel gevezelikler yapıyorsa veya başkalarının sen ne alçakgönüllüsün dediğini sık sık işitiyorsa, sahte kişilik ile bu tarzı tezahür ettiriyordur... Ve bu tarzı tezahür ettirmenin getireceği yatay enerjiye muhtaç haldedir... Yani bu durum, ana kanalla beslenemeyecek kadar sahte kişiliktir... Bu kavramlar birbirini kombine bir şekilde sarmalar... Yani benim sahte kişiliğim varsa, özben'im onun içinde kayıpsa, pasifse, ana kaynakla bağ kuramam...

Sahte kişilik yani kabuklaşmış, dünyanın bana verdiği bir takım özellikler kabuk şeklinde, zırh şeklinde benim öz varlığımla asıl kaynakla bağ kurmama engel... Böyle bir durumda isem, ben ne yapacağım? Yataydan enerji ile besleneceğim... Yataydan beslenen enerji, ancak sahte kişilikleri ayakta tutar, öz varlığımızı besleyemez... Eğer bana iltifat edecekseniz, sahte kişiliğimin sizden böyle bir talebi olmuştur... Edeceğiniz iltifatlar benim sahte kişiliğimi besler, onu enerjilendirir ve ben onunla ayakta duruyorsam, ben sahte kişilikten başka bir şey değilim... Özüm yok... Olmayan bir şeyin de zaten sönümlenmiş enerjisi ile diplerde kaldığı bellidir... O zaman ben sürekli sahte

kişiliğimi besleme peşinde koşan ve sahte kişilikler halinde, konvoy halinde yürüyen bir varlığım... İşte bunlar, sahte kişiliğin beslenme reçeteleri... Gurur duyun, yanlış, yaptığı işle gurur duyma, sahte kişiliğin talebidir, sahte kişilik gurur duyurur bize... Bunlar belki mutlak hayat içerisinde kabul edilmez ama buranın bilgisi böyle...

Ama diyeceksiniz ki, ben bunları yok etmeli miyim..? Fedakârlık fikri, fedakârlık hissi beni hayatta bir şeyler yapmaya motive ediyor... Yapın ama bunu çok fazla varlığınızın baskın özelliği olarak sahnelemeyin... Alçakgönüllülüğü yapın, ondan sıfır kurtulmak belki çok zor, hakikaten zor fakat bunu mümkün merteye pasifize edip azaltmak lazım... Gurur duyma bununla da motive oluruz, yaptığı işle gurur duyma hayatta gurur duyacak işleri yapmaya sevk eder insanı ama hiç gurur duymadan gurur duyulacak işler de yapmak mümkündür... İşte orada varlığın yaptığı, zaten ondan başka bir şey yapamama halidir... Herkes ona diyebilir ki, yaptığın ile gurur duy "ben öyle hissetmiyorum ben bundan başka bir şey yapamam ki, başka şikkim yok ki, benim var oluş sebebim bunu yapmak, bundan başka iş yapamayacaksam ben bundan gurur duyamam ki" gibi...

Diğerkâm olmak, çok büyük erdemlilik ama diğerkâm olmamak gibi çok büyük bir merhale var önümüzde orayı aşmamız lazım... Bu bizi nereye götürecektir? Devre sonunun layıkıyla aşılabilmesi için yani ilahi murat çerçevesinde devre sonu eşiğini geçebilmek için düalitenin baskın tesirinin dışına çıkmamız lazım... Yani düalite, illüzyon oluşturur... Illüzyon, zaman enerjisinin çok özellikli bir hale gelmesinden, orijinalitesini yitirmesinden kaynaklanır... Dolayısıyla bizlerin, devre sonunun bizden istediğini tezahür ettirmemiz için mutlaka düalitenin dışına çıkmalıyız...

Düalite denilen ikilemin terk edilmesini becerebilmemiz lazım... Bu da ne demektir? Karşımıza çıkan düalitede olması gerekenle, olmaması gerekeni önce tefrik edeceğiz, bunu bir kere belirginleştireceğiz, bu olmaması gereken, bu olması gereken, ondan sonra olması gerekene doğru meyledeceğiz, olmaması gereken ihtimalini hayatımızdan çıkaracağız... İşte devre sonunun bizden beklediği bu, bunun adına da tebligatlarda tek idrak diyor... Eğer tek idrake doğru yönelmezseniz devre sonunun

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

istenilen bir seviyede aşmanız mümkün değildir ve her realite bir üst realiteye geçerken tek idraki ile geçecek...

Bizden bu talep ediliyor, tek idrake gitmek... Ufak ufak bunun temrinlerine başlamamız lazım, zaman yok, zaman çok kısa... Biz aslında bir kıyamet zamanına doğru gitmiyoruz, bir devre sonuna doğru gitmiyoruz, biz kıyamet zamanının içindeyiz, şuurla uyanmak zamanı demektir bu...

Dağlar patlayacak, yerden alevler çıkacak, ovalar alt üst olacak, bunları bırakın bunlar fiziki koşullar, bunlar olur da olmaz da zaten olmaktadır... Bunların bize getireceği korku çok komiktir... Nasıl komiktir? Fiziki bir kıyametten söz ediyorsak eğer yani bizi korkutan fiziki bir olay varsa inanın an meselesidir... Yani şu anda bir deprem olsa otuz saniye sürer, sizin bütün korkunuz otuz saniyedir... Yıkılacaksa burası, otuz saniye sonra ne şuur kalır, ne farkındalık kalır... Çektiğiniz acıların hiçbirisi size hissettirilmez... Onların hepsi görüntüdür yani başkaları sizin acı çektiğinizi zanneder, aslında sizin şuurunuz depremin olduğu anda eğer sizin yıkıntı altında dezenkarne olacağınız kesinse hemen şuurunuz alınır sizden... Yani ruh irtibatını hemen keser, o arada vuku bulan acı çekiyormuş hali, çırpınma hali, hepsi biyolojik aracın otomatik tezahürleridir... Sanmayın ki, onlar acı veriyor... İntihar eden bir insan

uçurumdan atladı eğer onun atladığı birinci metrede ölümü kaçınılmaz bir haldeyse, kurtuluş imkânı hiç olmayacaksa ve kararı realize olduysa, birinci metrede onun şuru alınır... Yani ruh bedenle irtibatını keser... Birinci metrede ölen varlığın düşüşüdür geri kalan... Yere düşer çırpınır, kıvrınır onların hepsi makinenin refleksel yani içgüdü merkezine ait hareketleridir...

Onun için fiziki kıyamete hiç yüz vermeyin... Bu, çok büyük bir programdır... Önemli olan, bizi esas korkutacak olan ve bizim değiştirebileceğimiz kıyamettir... Asıl kıyamet, büyük kıyamet o ama en büyük özelliği, bizim elimizde, değiştirebiliriz... Yani onun üzerimizdeki ıstırabını kaldırmak veya üzerimize daha şiddetli ıstıraplar eklemek bizim elimizde... O da, şuurla uyanma kıyametidir... Kıyam ayağa kalkıştır... Şuurla uyanmak, asıl ciddi olandır, esas acılı olandır, esas işte dağların yıkılacağı, volkanlar patlayacağı, yerin göğün alt süt olacağı gibi tarif edilen o kıyamet, bizim içsel yaşayacaklarımızdır... Onun çaresi de bizim hazırlığımızla mümkündür ama devre sonunun çok önemli, hakikaten biraz tedbir alınması gereken bir acımasız yönü vardır... Öyle bir zaman dilimine giriyoruz ki, artık kimsenin kimseye faydasının olmayacağı bir zaman dilimi... (Devam edecek)

BAKIN BU AY NELER YAPTIK!

ETKİNLİKLERİMİZ

🕒 ARAGONİT KURSU

07 ve 16 Mart 2009

Sevgili dostlar yaklaşık iki sene önce tanıştığımız Aragonit, yaşamımıza mucizeleriyle dâhil olmaya devam ediyor... Uyumlanan herkesin bu mucizevî taşın bir şifası ile karşılaşması tabii ki bir rastlantı olamaz. Dünyamızın hızla değişen enerjilerine uyum sağlamak, üst şuurumuzla olan bağımızı kurabilmek, tali ihtiyaçlarımızla gerçek ihtiyaçlarımızın yer değiştirmesi ve fizik planda birçok rahatsızlığımızın tedavisinde bizlere yardım etmesi açısından yeryüzünün en eski sakinlerinden olan bu mineral bir kere hayatınıza girdi mi artık çıkması mümkün değil... Bugünlerde bu minerali boynunda taşıyanların

sayısı 2000'e ulaşmış durumda. Eğer hala Aragonit uyulmamasına gelmediyseniz sizi de en kısa zamanda aramızda görmek bizi memnun edecektir. Yerimiz sınırlı olduğundan lütfen ön kayıt yaptırınız. Kayıtsız gelenleri derse alamıyoruz...

🕒 ARAGONİT ÜST DÜZEY

08 ve 22 Mart 2009

Aragonit taşı ile daha derinden bir bağ oluşturmak ve hayatınızın en küçük detaylarında ona yer açabilmek için bu kursumuza katılabilirsiniz. On beş günde bir yaptığımız bu dersler Mayıs ayında da devam edecek. Hala katılmamış olanları bu kursumuza bekliyoruz.

🕒 REİKİ I. DERECE SEMİNER 14 Mart 2009

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

Bu tarihteki kursumuza 18 arkadaşımız katıldılar. Onları sevgiyle kucaklıyoruz. Reiki enerjisinin bolluk-bereketi, koruması ve şifası ile temasa geçerek yaşamını devam ettirmeyi seçen bu arkadaşlarımıza ışıklı bir yol diliyoruz.

☉ REİKİ II. DERECE SEMİNER 21 Mart 2009

Bu ay Reiki II. dereceye 12 arkadaşımız uyulmandılar. Bildiğiniz gibi Reiki II. derecede üç sembol devreye giriyorlar. Bunlar Güç Sembolü, Arındırıcı Sembol ve Uzaklık Sembolü. Bu anahtarlarla çalıştığınızda enerji alanınıza indirdiğiniz enerjinin de kapasitesi genişlemekte. Daha çok meditasyon ve şifalar devreye girer ve hayatınız bambaşka bir hal alır. Reiki I.derecede kalmış olan dostlarımızı mayıs ayındaki son kursumuza bekliyoruz.

☉ REİKİ III. DERECE SEMİNER

18 Mart 2009

Sizlerin de bildiği gibi 2000 yılından bu yana vakfımızda düzenli olarak Reiki enerjisinin tüm derecelerinin uyumlaması yapılmaktadır. İşte Mart ayında da bu evrensel yaşam enerjisinin üçüncü aşamasının dersi verildi. Hayatınızın en basit detaylarından, ruhsal gelişiminizi hızlandırmaya kadar büyük bir alanda kullanabileceğiniz özü saf sevgi enerjisi olan bu şifa tekniği her yaştan insanın kullanabileceği kolaylıkta. Reiki III. dereceyi alan 6 arkadaşımızı kutluyoruz...

☉ QUAN YİN UYUMLAMASI 25 Mart 2009

Bildiğiniz gibi Magnified Healing tekniğinin Türkiye'deki tek resmi temsilcisi Merkez Bilgi Alanı Vakfı. Bu tekniği alabilmeniz için en az Reiki II. derece uyumlaması almış olmanız gerekiyor. Neden diye soracak olursanız, çok yoğun bir şifa enerjisi ile çalışacak olmanız. İlk günlerde bir saati bulan meditasyonları kısa bir süre içinde yarım saate kadar düşebiliyor. Ancak tek şartı her gün yapılması gereken çalışmaları. Eğer bu konuda kendinize güveniyorsanız sizi de bu uyulmamaya bekliyoruz. bu ayki kursumuzda 10 arkadaşımız bu tekniği öğrendiler. Onlara sevgi yolunda sonsuz mutluluklar diliyoruz...

☉ CADDEBOSTAN KÜLTÜR MERKEZİ

17 Mart 2009

“İÇİMİZDEKİ CANAVARLA YÜZLEŞMEK”

Vakıf başkanımız Sn. Nurettin ERSOY bizlere canavarı dışarıda değil içimizde nasıl aramız gerektiğini öyle tatlı bir dille anlattı ki.... Neredeyse o canavarları pasifize etmek yerine güçlendirmeyi düşündük... Şaka bir yana bu canavarların bizlerin nasıl da hayat akışı içinde yolumuzu tıkadıklarının bu konferansa gelmeden önce hiç de farkında değildik. İşte size bu muhteşem konferanstan birkaç alıntı. Sizin de yolunuzu ışıklandırması dileğiyle...

Hepimizin İçinde Bir Çocuk Vardır... (Öz Bilinç) Biz O Çocuğa Annelik ve Babalık Yaparız... (Ego Bilinç) Sağlıklı Bir Aile Ortamı İçerisinde Büyüyen Kişinin Bu İçsel Çocuğu İle Anne-Baba Kimliği Birbirlerini Tanır ve Oldukları Gibi Kabul Ederler... Maalesef Psikolojik Yönden Sağlıklı Aile Sayısı Çok Azdır... Bu Yüzden Çoğumuz Korku, Öfke ve Utancın Baskın Olduğu Aileler İçinde Yetiştirmişizdir

BEŞER'İN İÇSEL YAPISI

-ÜST BEN / ÜST ŞUUR... TANRISAL BİLİNÇ

-ORTA BEN... BEŞERİ ŞUUR, SAHTE KİMLİKLER...

-ALT BEN... İÇSEL ÇOCUK... TEPKİSEL ZİHİN

İçsel Çocuğumuz İle Orta Ben'in Kendilerine Özgü Gereksinimleri Ve Zorunlulukları Vardır... Bu Zorunluluklar İle Gereksinimler Birbiriyle Uyuşmadığında Aralarında Bir Sürtüşme Söz Konusu Olur... (İçsel Canavarın Açığa Çıkması) Bu Sürtüşme, İçsel Çatışmaların Kaynağıdır... Bu İçsel Çatışmalar, Çözümüne Ulaştırılmazsa Eğer, Ömürler Boyu Devam Edebilir... İçsel Çatışmalarımızın Çözümünde İlk Adım Orta Ben'den Gelmelidir...

İÇSEL ÇOCUĞUN ZORUNLU GEREKSİNİMLERİ:

-GÜÇ BAĞIMLILIĞI...

-GÜVEN BAĞIMLILIĞI...

-DUYGU BAĞIMLILIĞI...

ORTA BEN'İN / EGO BİLİNCİN MADDE İLE İLİŞKİSİNDE ZORUNLU GEREKSİNİMLERİ:

-GÜÇ DUYGUSU...

-BEDENİ HAZ DUYGULARI...

-GÜVEN DUYGUSU...

İŞİĞİMİZ BİLGİ - YOLUMUZ SEVGİ - HEDEFİMİZ VAZİFE

9

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

-CİNSEL TUTKULAR...

-MUTLULUK / HAZLAR...

-EĞİTİM / ÖĞRENİM...

-ÖRF/ADET/GELENEKLER...

-İNANÇLAR...

-KORKULAR...

-KABULLENMELER...

-BEKLENTİLER...

-UMMALAR...

-NETİCEYE BAĞLAMALAR... Tüm bunlar ÖZ'e ulaşmaya örtü olurlar...

İçsel Çocuğumuzla Orta Ben Arasında Oluşan Çatışmalar İçimizde Yer Alır Ve Birdenbire Farkına Varılamaz... (İçimizdeki Canavarlar...)

Aşağıda sağlıklı bir içsel çocuğun yapısının bir bölümünü görebilirsiniz.

SAĞLIKLI İÇSEL ÇOCUK...

Sevgi...

Tamlık, Bütünlük, Birlik...

Güven / Umut Duygusu...

Huzur, Sakinlik, Dinginlik...

Hakikati Sevmek...

Açıklık...

Barışçı...

Çözüm Odaklılık...

Bolluk Bilinci...

Özgür Bırakma...

Memnuniyet...

Bağışlama...

Anlayış / Şefkat...

Objektif Bakış...

Bu konferans ile ilgili daha detaylı bilgileri vakfımızdan edinebilirsiniz...

☪ **TEBLİGAT ÇALIŞMALARI**

Sevgili dostlar, bildiğiniz gibi uzun yıllardır her Pazartesi akşamı yapmakta olduğumuz Kendini Bilme çalışmalarımız Eylül ayında başlamıştık. Katılımın sınırlı olduğu bu derste ufkumuzu genişletmenin ne demek olduğunu, düşüncelerimizle içsel gücümüzü nasıl sınırladığımızı ve Yeni Çağın insanının nasıl olması gerektiği gibi konularda çok derin anlayışlar edinmekteyiz. Sayın hocamız Nuretin Ersoy'a idraklerini bizimle paylaştığı için çok teşekkür ediyoruz...